

Barn som transer

Statistikken viser at mellom tre prosent og fem prosent av alle barn over lengre perioder i oppveksten «transer». Det betyr at de uttrykker kjønn på en eller flere måter som ikke samsvarer med “tissen”.

Barn som transer er ikke syke, og det er viktig at ingen skal gjøre noe som helst forsøk på å behandle bort de ferdighetene barna måtte ha, men møte dem med samme selvfølgelighet som alle andre barn.

Barn vektlegger ikke om de er gutt eller jente. De trenger bare å uttrykke seg som de selv ønsker, og så trenger de noen kjærlige bemerkninger om hvor gode og fine vi synes de er.

Hvorfor alle disse barna gjør dette, er det ingen som vet. Vi vet imidlertid mye om hva som ikke er årsaken. Det er viktig å si med store bokstaver at her er det ingen som har gjort noe galt! Verken mor, far eller noen andre har oppdratt barna sine til å oppleve eller uttrykke kjønn på uvanlige vis. Dette er et naturfenomen og en del av den mulige menneskelige tilstand.

Det finnes derfor ikke grunnlag for å si at barna lider av kjønnsforstyrrelse, og de trenger i utgangspunktet ikke noen form for behandling. Senere, når puberteten har kommet i gang er det ca. 20-prosent av barna som fortsetter å transe. Da er det aktuelt for helsevesenet å utsette puberteten for å unngå at kroppen utvikler seg til et annet kjønn enn det som barnet føler han/hun har.

For de fleste barna dreier det kun seg om ønsker om å kle seg eller oppføre seg som det motsatte kjønn, eller begge deler. Som når lille Per som bare vil gå i kjole, eller lille Lise som ikke vil bruke kjolene sine.

Mange har lurt på om de feiler noe riktig galt, særlig gjelder det de små guttene i de små kjolene. Jentene blir oftest bare sendt ut igjen på fotballbanen med et vennlig klapp på hodet og en kommentar om at: «Du er visst en riktig guttejente du». Når vi med tiltakende styrke og sikkerhet kan si at dette er et naturfenomen, er det blant annet fordi ingen har klart å påvise at disse barna feiler noe som helst.

Allmennlege og professor i sexologi Esben Esther Pirelli Benestad sier at mange av barna som transer blir homoseksuelle menn eller lesbiske kvinner når de vokser til. Omtrent 20 prosent blir noe med «trans».

Det kan være at de får diagnosen «transseksualisme», eller de vil definere seg som kvinner eller menn med en transseksuell historie, eller som transmenn, transkvinner, transer eller transpersoner.

Transseksuelle kalles de som ønsker å justere kroppen mest mulig slik at den passer med det andre vanlige kjønn.

Det viktigste er at vi lar barna å få uttrykke seg slik de ønsker. Vi vet nemlig at denne mangelen på aksept og innsikt kan gi psykiske problemer senere i disse barnas liv.

Så når vi møter et barn med annerledes kjønnsatferd, gir vi oss selv og hverandre anledning til å bli klokere, og ikke minst til å få mer innsikt i det menneskelige mangfold.